

Et Dragør-Billede

Et Sommerminde fra Dragør tilsendt os af Clichéfabrikant Charles Hansen.

Smaa røde Tage, Sundet det blaa — Dragør — Sømands- og Fiskerbyen med de krogede Gader og maleriske Haver, Byen med de toppede Brosten og Vildvin op ad de gulkalkede Gavle — et mærkeligt Eventyr for den, der første Gang gæster Dragør og forvilder sig i den mærkelige Labyrinth af krogede Gader, hvor man ligesom føler et Pust fra en svunden Tid — en lille By, hvor Stilheden ikke flænges af Sirenehyl og Motorlarm — et udmærket egnet Sted for den, der søger et Fristed for at hvile Nerverne ud — og denne Idyl ligger kun 20 Minutters Rutebilkørsel eller tre Kvarters Cyklekørsel fra København, en rask Fodgænger kan klare Strækningen paa halvanden Time, og gaar Spadsereturen langs Stranden, kan Turen kaldes en Oplevelse, saa smuk og afvekslende denne Vej er — i Tilgift faar man Flyvepladsen, og er man heldig, ser man Flyvere komme eller afgaa. — Før man ved af det har man Hovedstaden bag sig — den kogende Færdsel er blevet derinde, og man kan hengive sig til den Fred og Ro, vi alle saa stærkt længes efter ovenpaa Dagens Besvær.

Dragør By er ejendommelig, og især hyggelig for den, der har slaaet sig ned der for Sommeren — særlig en Lørdag Aften, naar man lægger sin Vej ad Hovedgaden, kaldet Kongevejen, Dragørs eneste Strøgade, hvor travle Husmødre og Landliggerfruer belejrer Butikkerne for at gøre Indkøb til Søndagen med de ventede Gæster — der er Liv paa Strøget en saadan Aften — fornøjeligt i al sin Købstadhygge — og langt fra den Larm, der præger København en Fredag eller Lørdag Aften.

Københavnerne har ogsaa her Lejlighed til at studere Folkelivet

— selv den mest nedtrykte Melankoliker vil blive frisket op, naar han fylder sine Lunger med den friske Havluft, og styrer sine Fjed ud paa Sydstranden, hvor det fri Bade- og Kamperingsliv flourer under de fornøjeligste Former, og hvor Friluftsmanden i sit lille Telt lige formaar at skifte Tøj, for derefter i den luftige Badedragt, og sammen med anden Ungdom at nyde Strandens Friskhed og Badelivets Tilløkkelser. Her er Stranden farefri — langt ud skal der vades, før Vandet er dybt nok til en Dukkert, men dejligt Vand, den friske Strøm sendes ind fra Køgebugt — et Badeliv, ideelt, billigt og fornøjeligt, som sjælden bydes saa nær København, hvorfra der især Aftenen før en Helligdag udgaar Karavaner af Cyklister, belæst med Teltstænger, Kogekar og Tæpper. Naturen skal nydes i fuldeste Maal, med Morgenkaffe i Teltet og et Kig over til Sverige — og saa en dejlig lang Dag som giver frisk Blod og brune Kinder, Sundhed der er bedre end Penge, og her faas hele Herligheden ganske gratis.

Dragør gaar sin Udvikling imøde; med et vist Vemod tænker man paa, at Udviklingen ogsaa trængte Vægterne ud af Gadebilledet — man behøver ikke at huske saa langt tilbage for at erindre Vægteren i Kavaj og Kabys — hans sindige Gang, hvor han ved hver Skridt slog sin tunge Stok haardt i den toppede Stenbro, imedens han paa sin Vandring omkring Husene sang Vægterverset om at vogte Ild og Lys. Han burde staa op igen og sætte sit Præg paa den By, som han stod saa godt til. Byen er den samme — kun, at der efterhaanden er kommen Spejlglasser i Butikkerne, elektrisk Lys og Vandværk. Byens Folk søger ikke mere Byposten for at hente en Spand

klart, koldt Vand fra den dybtborede Brønd. Nu har Byen kommunalt Vandværk, og Gasretorternes hvide Damp oses i Dragør som i andre Byer, dog selve Byen sover ligesom en stille Søvn — lad den sent vaagne; den er god som den er, og Nybebyggelsen klarer Udvidelsen ved at kredse den gamle By ind i en Ring af moderne Villaer, der vokser op saavel Nord som Syd, paa Fristrand og Nordstrand, med de mange kønne Villaer, velholdte Haver og smukt anlagte Veje, en Udvikling som Dragør ikke havde tænkt sig i sin vildeste Fantasi for 35 Aar siden, da den første lille Villa »Søvang« blev bygget nordpaa, og i mange Aar var den eneste, dér hvor nu det ene Sommerhus er skudt op ved Siden af det andet, og i Udstrækning fylder mere end selve det gamle Dragør; og Grunden er let at spore — en Sommer i Dragør, og derpaa knyttet for Livet til den dejlige Plet, der fremfor mange andre udmærker sig ved sin overdaadige Alsidighed, der sjælden findes andetsteds saa nær Hovedstaden, et godt Sted at hvile ud, et Sted, hvor Vinden fra Søen kan friske op i de trætte Nerver og fylde Lungerne, et Sted, hvor Solen bruner Kinden, hvor man samler nye Indtryk — gaa blot en Tur ud paa Sydstranden, hvor Badelivet flourer og hvor enhver uden Fare kan soppe langt ud til Sandrevlerne, for derpaa at kaste sig i de svale Bølger — eller man tager sin Baad, eller lejer en i Dragør Havn og ror ud i Sejløbet og pilker en Torsk til Frokostbordet — eller er man usikker ved det dybe Vand, holder man sig paa det lave, hvor man med en Lyster stanger Aal; blot kommer man ikke for nær til de talrige Badebroer, der som Tusindben skyder sig ud i Stranden. Ønsker man anden bekvem Tidsfordriv, tager man derimod sit gode Tøj paa og gaar paa Strand- eller Badehotellet, der som andre Badehoteller byder paa alskens Underholdning, Sang og Optræden samt en Dans — ingen behøver at kede sig i Dragør, her er noget for enhver Smag — men paa en anden Maade end den, der søger den mondæne Strandvej nordpaa København — og hvor man iført ulastelig Sommerdres keder sig med Anstand, drikker Cocktail og ærgrer sig over den stadige Strøm af Biler, der støjende og osende jager forbi den arme Landligger, der knap kan faa Ro til en Middagslur i Hængeskøjen, men hvor Tankerne gaar tilbage til den fredfyldte Plet, hvor der var Ro og Velvære, der højst blev forstyrret af det rappende Kor af Byens Gæs, der efter gammel Sædvane har slaaet sig ned paa Stranden. Disse Gæs, som fra først af bragte Dragør i Ry, og som Professor Viggo Johansen paa en malerisk Maade satte ind i sine mange pragtfulde Dragør-Billeder, hvor Mesteren malede Eftermiddagssolen, der sender sine gyldne Straaler over de gamle Amagerkoner der vogter Gæs ved Gadekæret — et af disse talrige Motiver, der gennem Tiderne

har været søgt af de malende Kunstnere, der gerne slog sig ned i Dragør — alt dette for Dragør ejendommelige, som man modtager Indtryk af hvor man end færdes — enten man søger Byens Krinkelkroge eller Strandens friske Udsyn, der kvikker Sindet op, og hvad kan være skønnere end Havet, hvor de mange Skibe stryger forbi for fulde Sejl — dette Panorama, der aldrig trætter, fordi Stranden og Havet stadig skaber nye Billeder, hvadenten Regnen sender sine Striber over et stormpisket Hav eller Solen leger Tagfat over den solglitrende Vandflade og svøber den svenske Kyst i Sommerdis — dog ikke mere end man tydelig kan skelne Malmøs spidse Kirkespir og Limhamns altid arbejdende Kalkværk, hvor de høje Skorstene sender sine hvide Skyer ud som en lysende Hale, der viser hvilket Vindhjørne de har derovre hinsidan Sundet, hvorfra særlig Søn- og Helligdage de gæve Svenskere gærne tager et Trip til Dragør med Musik og lidt Brændevin, og saa bliver der Liv og Lyst i Havnen. Svenskerne er glade for Dragør, for vi har ingen Forbud, og Dragør er en god og gæstfri By for alle, vi er ikke smaalige, men hilser det svenske Flag naarsomhelst det gæster os i Havnen, der forøvrigt søges meget af alle Typer Lystfartøjer, der her finder en god Plads, naar det gælder om at slaa en Søndag ihjel i godt Selskab.

Man har stillet mig det Spørgsmaal — som jeg nu har besvaret — hvorfor jeg finder mig vel tilpas i Dragør, og hvad der især tiltaler mig ved den gamle By, jeg har nu klaret for mig — og det Billede jeg har oprullet af Byen, er saavel dit som mit, blot Du oplader Sind og Øje for den skønne og afvekslende Natur der findes paa dette Sted. Og har du ikke faaet fat paa det skønne endnu, saa prøv en Tur langs Stranden, en Morgen naar Solen glitrer i Vandet og sender sin Varme ind over alle Strandhaverne med de mange skønne Blomster — eller en Aften naar Solen gaar ned og forgylder de hvide Sejl paa Fuldriggerne derude i Sejløbet — og har du endnu Betæneligheder, saa sæt dig paa Bolværket paa Havnepladsen naar Solen er gaet ned og Himlen luer i rødt og spejler sig i det stille Havnebassin, saa kommer Eventyret, og du drømmer dig langt fra Livets Kedsommelighed og forstaar, at det er dejligt at leve. Imedens tændes Stjernerne, den gamle Bys Gavle tegner sig skarpe mod den sommerlyse Himmel, Hotelllets Veranda er oplyst, Musikken lyder dæmpet derindefra — og der gaar du ind og tager din Aftensjus, eller ogsaa gaar du stille hjem og sover de Retfærdiges Søvn — den sunde Søvn — i Ro og frisk Luft, og næste Morgen staar du op, udhvilet og glad, parat til at mødes med den ny Dags Besvær — imedens du hele Dagen længes efter paany at komme ud til Paradiset — helst saa tidlig som mulig — Dragør med de smaa Huse og de røde Tage.